

Anstalters Drift, Anskaffelse af Beklædning, Anskaffelse af Levnedsmidler o. s. v., o. s. v., kan forventes at ville gaa ned, at der er en Række Forhold, som for første Gang peger hen paa, at det, der vil være fornødent paa Tillægsbevillingsloven, ikke, saaledes som vi har kendt det fra Aar til Aar tidligere, er Forøgelse, men Nedsættelser. Det vilde imidlertid være ganske umuligt at forlange af Regeringen og Finansudvalget, at vi nu her i den ellefte Time skulde have givet os til at revidere samtlige disse Budgettinger efter den nuværende lavere Pristilstand og vore Forhaabninger om en endnu lavere. Det har man aldrig gjort; heller ikke tidligere, da det gik op ad, reviderede man saaledes alle Konti i opadgaaende Retning. Det er noget, som af praktiske Grunde ikke vel lader sig gøre, men jeg ønsker dog at pege paa, at i den Henseende er Udsigterne væsentlig lysere for det Finansaar, vi snart gaar ind i, og at de Rettelser, som vil være at foretage paa Tillægsbevillingsloven, i overmaade mange Tilfælde vil komme til at gaa i nedadgaaende Retning. Derfor tror jeg, at man kan med nogenlunde gode Forventninger imødesee Finansaaret 1921—22, naturligvis forudsat, at man paalægger sig tilstrækkelig Tilbageholdenhed med nye Udgifter, og at man ikke giver nogen ny Kornlov for det kommende Høstaar eller andre lignende Love; thi en saadan Forøgelse af Udgifterne vil Budgettet ikke paa nogen Maade kunne taale. Men hvis man afholder sig derfra og viser fornøden Økonomi paa alle Omraader, giver det Finanslovsforslag, som om kort Tid vil foreligge vedtaget fra dette høje Tings Side, ret gode Løfter om, at der vil kunne opnaas Balance paa Statsregnskabet for 1921—22.

Fraenkel: Jeg deler ganske den Opfattelse, som er fremsat baade af den højtærede Statsminister og af det ærede Medlem Hr. Rode, at der er visse Forhold, der ikke egner sig til Diskussion herfra, netop i dette Øjeblik, og det gælder ogsaa det Forhold, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen satte under Debat. Derfor skal jeg heller ikke komme ind paa det, men kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg har ganske positive Grunde til at tro, at den Oplysning, det ærede Medlem gav om et Cirkulære, der skulde være udstedt af vedkommende Bestyrelse, ikke er rigtig.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen henledede Tingets Opmærksomhed paa en Skrivelse, der i Dag har staaet offentliggjort i „Social-

Demokraten“, og spurgte, om den var mig bekendt, og om jeg har haft noget med den at gøre. Jeg skal i den Anledning oplyse, at jeg ikke har haft noget som helst med Sagen at gøre, ja, at jeg end ikke har kendt den, før den i Dag blev omtalt for mig her i Rigsdagen af et æret Medlem.

Vilhelm Rasmussen: Det skal kun blive faa Bemærkninger, men den højtærede Formand mente jo før, at jeg maatte standses, og jeg fik derfor ikke afsluttet den lille Redegørelse, jeg var ved at give det høje Ting for Indtægterne for Landbrugets Vedkommende i 1918. Jeg vil først sige, for at det kan være tilstrækkelig skarpt betonet, at jeg for min Del ikke sigter og ikke har sigtet nogen enkelt Samfundsklasse for ikke at opgive Indtægterne rigtigt. Det, jeg har gjort, er ganske objektivt at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, hvorledes det forholder sig, og jo bedre Samvittigheden er, desto roligere kan man jo tage sig disse Oplysninger. Og omvendt, hvis man finder, at den ganske objektive Fremsættelse af Oplysningerne er en Sigtelse, kunde det vække en Formodning om, at man var lidt ængstelig. Nu siger det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs), at Landsoverskatteraadets Næstformand har udtalt sig anderledes og i modsat Retning af mig. Saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring — jeg har nemlig ikke haft Kendskab til disse Udtalelser —, er de nu for det første faldet i Aaret 1920, refererende sig til 1919, og drejer sig altsaa ikke om det Aar, hvis Indtægter jeg her har nævnt. Men dernæst har jeg Grund til at mene, at Landsoverskatteraadets Næstformand ikke har udtalt sig saaledes, som det blev refereret, men at hans Udtalelser har lydt saaledes: Nu er det ikke helt galt mere med Opgivelsen af Gaardmændenes Indtægter! Men hvad ligger der heri? Der ligger jo heri, at det er blevet noget bedre, end det har været, men det er ikke godt nok endnu. Saa vidt jeg kan fortolke denne Udtalelse, maa den betyde noget i den Retning. Naar jeg for min Del har studset ved at se de Oplysninger, der bringes i Statistisk Aarbog, er det, fordi jeg har sammenholdt de forskellige Indtægtsgrupper indenfor det danske Landbrug og har haft min Opmærksomhed henvendt paa de enkelte Oplysninger, som lejlighedsvis er kommet frem vedrørende denne Sag. Jeg erindrer saaledes en Artikel i „Fyens Tidende“ af 1920; saa vidt jeg husker rigtigt, stod den dør den 31. Juli; i denne Artikel staar der omtalt en Husmand, som paa en Jordlod paa 8 Tønder Land havde haft